

sbožnu radu, jim pomhaj
frjeschnej styškoszje, wedž
iich stej šmertnej horkoszje,
so stobu žiwu budža.

6. Ton Šsyn bje Wotzu
pošluschny, won na semju
hew pschidže, wot czistej
Knezny podjaty, rječ nez-
bje we nim nidže, tu boišku
mož won potaji wtej ku-
dej człowskej šlaboszi, tho
czerta žysche jimacz.

7. Won džesche kemni:
Džerž šo me, njek dyrbi
šo teži radžicz, ja schon šo
podam sa tebe, zu na moj
klin teže šadžicz, laj, ja šym
twoj a ty šy moj, džez ja
šym, tam ty kemni poj,
schtu može naju džjelicz?

8. Mi roslecž budža mo-
žu krej, to žiwenje mi ru-
bicž, to schitko štwojmu
sbožu stej, daj ty to šebi
lubicz, šmercž požre moje
žiwenje, moja newina two-
je rjeschenje, tak šy ty
sbožnosž dostal.

9. Ktem Wotzu špju
ja do nebes, tak se šwjeta
mam czanycž, tam zu ja

bycz twoj nadny Knez,
Duch na tebe bdže panycž,
kiz tebe budže troschto-
wacz, a rošwuczicz, me
prawje snacz a dowšchej
praudny wodžicz.

10. Schtož czinił šym a
wuczil ja, to czinicž masch
a wuczicz, so do Božeho
Kralestwa ty wešelje mo-
nuž hicž, ladaj šo šwjeta-
nych wustawkow a džerž
šo mojich pschifasnjom,
to poruczju ja tebi.

2. Jan. 3, st. 16.

Also hat Gott die Welt gel. 2c.
Loß: Ja ktebi, Jesu, wołam 2c.

Tak je Boh ton šwjeta-
lubowal, so Šsyna
jeniczkeho je sa naš do tej
šmercžje dał, so byli wječž-
nje jeho, to jara wulka lu-
bosž je, schtu može ju doš-
wjericz, aby mjericz, šdžerž
nasche wutroby, dyž ze šo
blunosž schjericz.

2. Nam Krystus sbož-
nosž pschineše bewschitkej
naschej prožy, ta wjera
Krysta šapschimne bez-
wschitkich skutkow možy,
schtu